

les tardes festives per a jugar al restaurant de Riells de Dalt. Finalment, es va acabar demanant un pressupost a en Josep M. Albertí per a la construcció d'una taula de joc, la qual va costar 3000 pessetes i va ser pagada per les 10 persones que jugaven més habitualment (una quota de 300 pessetes cadascun). Amb la nova taula disponible, es va passar a jugar al segon pis de l'edifici del Pòsit de Pescadors o Confraria, situat al carrer de Gràcia, núm. 12. *"Fins que vam quedar desbordats i pel bé de tots vam demanar a críts un espai més oportú. Llavors es va muntar una taula a les dependències del Pòsit al carrer de Gràcia"*, tal com recorda el mateix Josep M. Albertí¹².

Posteriorment, el grup de jugadors es va anar ampliant i a cada membre nou se li demanava una quota d'entrada de 300 pessetes¹³; aquests ingressos van ser destinats a la compra d'una taula nova i un armari per a guardar les pales i pilotes. Un cop es va arribar a 19 socis, aquests es van plantejar la possibilitat de formar una entitat i, per tal de decidir quin número correspondria a cada soci, es va fer un sorteig amb unes paperetes numerades dipositades en una copa. D'aquesta manera, l'ordre dels 19 socis va quedar distribuït de la següent manera:

1. Lluís Vilabrú i Ballester
2. Josep Bruguera i Rosés
3. Jesús Puig i Ximínis
4. Josep Callol i Casadellà
5. Miquel Colomeda i Arias
6. Francesc Torrent i Rustey
7. Josep Solés i Andreu
8. Josep M. Albertí i Costa
9. Francesc Callol i Casadellà
10. Ramon Cortal i Alsina
11. Pere Solés i Andreu
12. Josep Galceran i Artigas
13. Valeri Ballester i Guillot
14. Albert Puig i Guerra
15. Santi Juan i Ferrer
16. Francesc Bofill i Parnau
17. Martí Solés i Andreu
18. Francesc Moner i Cortal
19. Frederic Ballester i Guillot

Aquest fou el procés de naixement del *Club de Tennis de Mesa La Escala*¹⁴ l'estiu del 1966 i, d'entre els socis, s'escollí una primera junta, la qual fou formada per Valeri Ballester (president)¹⁵, Pere Solés (vicepresident), Josep Galceran (secretari) i Albert Puig (tresorer).

A partir d'aquell moment, augmentà l'afluència de jugadors i el local del Pòsit començà a fer-se petit; per aquest motiu es van traslladar al primer pis de l'empresa de Salaons Solés, ubicada al número 2 del carrer del Port (l'antiga fàbrica de gel i actual edifici conegut com la Punxa). L'any 1967 es va

12. Ídem.

13. Una quota d'entrada equivalent al preu que els 10 primers membres van pagar per a costejar la primera taula.

14. El nom era en castellà degut a que era l'idioma oficial durant la dictadura franquista.

15. Alhora que jugador i president del club, entre 1966 i 1979 Valeri Ballester fou alcalde de l'Escala, el darrer del franquisme.

Cartell del partit de tennis taula organitzat el 17 de desembre de 1967 amb motiu de la inauguració de la sala i local del Club al 3r pis del bar Pelly. Cedit pels germans Josep i Lluís Vilabrú i Ballester.

jugar un partit amistós¹⁶ contra el Club Ademar a una aula de les antigues *Escuelas Nacionales* (actual escola Empúries) i, com que per al partit calien 3 taules i el club només en tenia 2, el Sr. Ramon Castells va regalar la tercera, motiu pel qual se'l va fer Soci d'Honor. Més tard, concretament el 17 de desembre de 1967, es va inaugurar la sala del bar El Pelly amb un partit contra el club gironí de la Gröbber. Alhora, a les darreries del mateix any, es van redactar uns estatuts i es va inscriure el club a la llavors *Federación Española de Tennis de Mesa*; aquest procés va ser difícil per un seguit de mals entesos, ja que per l'acceptació dels estatuts calia que el club estigués federat, però el club no es podia federar si no tenia estatuts¹⁷. A partir de llavors, el nombre de socis anà augmentant, es van afegir noves seccions (atletisme, escacs, billar, sardanes, etc.), l'entitat va passar a anomenar-se Centre Esportiu i Recreatiu L'Escala (CER) el 1969¹⁸ i es va fer Soci d'Honor al Sr. Rafel Sureda i Tasis perquè va regalar una taula de billar. Malgrat aquest gran creixement, encara existia una preocupació: no es disposava d'un local en condicions que permetés agrupar les diferents seccions.

16. Tot i que en aquella època no existien el mateix nombre de competicions que avui dia, els escalencs sempre mostraven interès per a jugar amb gent de fora per tal de conèixer tècniques noves. Segons VILABRÚ, J., opus cit., pàg. 23.

17. Aquests van acabar essent acceptats el 27 de febrer de 1969.

18. Tal com recull el llibre d'actes de 1969, es decidí informar a tots els socis amb la següent nota: *"La Junta del CTM l'Escala (Club de Ping-Pong) té a bé posar en coneixement de tothom de conformitat amb tots els socis i a fi efecte de poder ampliar les seves activitats esportives, culturals i artístiques, han pres l'acord de canviar el nom de l'Entitat que des d'ara s'anomenarà CENTRE ESPORTIU RECREATIU L'ESCALA"*.